

Историята на лалето.

Лалето не е европейско цвѣте. Въ Европа то е донесено отъ турско и то най-напредъ като растение, което е служило за ядене. Презъ 1635 година е започнало да се отглежда въ Франция, а презъ 1636 година въ Холандия, кждето сж го обикнали до такава степенъ, че всѣки е искалъ да има, колкото може по-хубави лалета въ градината си.

Холандскитѣ градинари започнали бързо да подбиратъ все нови и нови видове лалета, и тогава е започнала луда търговия съ луковичкитѣ на това цвѣте. Хората се сдружавали, за да могатъ срещу много пари да си купятъ една луковичка, отъ която сж очаквали да получатъ лале съ желанъ цвѣтъ и голѣмина. Създаватъ се цѣли предприятия за продажба на лалета. Една луковичка е стигала баснословна цена. Така, преди триста години въ Холандия се е продала една луковичка за петъ хиляди долара (425 хиляди лева).

Но тази лудостъ скоро преминала. Търговията съ лалета бързо западнала, и много холандци се разорили. За известно време отглеждането на лалета било изоставено. Но по ливадитѣ останали да си растатъ лалета и отъ година на година ставали все по-хубави и по-голѣми. Следъ нѣколко години градинаритѣ започнали пакъ да отглеждатъ лалетата, но вече предпазливо. Отглеждали сж толкова, колкото можели да се продадатъ на пазара, като се стараели да добиятъ все нови и нови цвѣтове по боя и голѣмина. И успѣли. Днесъ Холандия дава на свѣта най-хубавитѣ лалета. Тамъ сж успѣли да добиятъ вече чисто черни лалета.

Прев. Чикъ-Чирикъ.

Награди се опредѣлиха на:

Кирилъ Тодоровъ и Ганчо Раевъ и двамата отъ III отд. — гр. Казанлъкъ, Анг. Кафеджиевъ II кл. с. Ракитово — Пещерско, Люб. Т. Димчевъ IV отдѣл. с. Кара-бунаръ — Т. Пазарджишко и Катя Каранфилова II г. кл. III прогим. Варна.

Съ тази книжка „Детски Животъ“ завършва своята четвърта годишнина. Благодарение на нашитѣ многобройни читатели, акуратни сътрудници и добри настоятели, ние завършихме благополучно. Все пакъ, длъжни сме да заявимъ, че нашата работа бѣше спъвана отъ нередовното внасяне на абонаментитѣ. Ето, учебната година изтича, а има още нѣкои абонати и настоятели неотчетени. Ние не имъ спираме тази книжка, смѣтайки, че това довѣрие ще ги накара да ни се отчетатъ веднага. А и ние ги молимъ за това.

Благодаримъ на всички наши абонати и настоятели, които ни пратиха ласкави и насърчителни писма.

Редакцията.